

der deri laa nogen Tvivl, var den maaske næret ved en konservativ Folketingsmands Artikel i „Berlingske Tidende“, som jo aabnede, syntes jeg, Muligheder for en betydelig Imødekommenhed overfor Ministeriets Standpunkt til Konjunkturtillæget. Men det er jo muligt, at denne Artikel blot har været lidt uheldig i Formen, og at der ikke fra det konservative Folkepartis Side virkelig tilsigtes noget saadant. Hvis jeg endelig skal nævne noget, der nok kunde berettigede til nogen Tvivl, ja, saa har vi jo visse Erfaringer fra en tidligere Behandling af Konjunkturtillæget i en tidligere Samling, og det var da i hvert Fald Venstre og de Konservative, der forrige Gang enedes om, hvor meget Tjenestemændenes Lønninger skulde beskæres, og gennemførte denne Beskæring. Men det er jo muligt, at de forværrede Forhold, hvorunder vi nu befinder os, og den Vanskeliggørelse af Situationen for Tjenestemændene, som Prisstigningen usægtelig medfører, har styrket det konservative Folkeparti, saaledes at der ikke er Grund til at nære nogen Tvivl. Dette ønsker jeg saa meget som muligt, at man fra konservativ Side vil bekræfte.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gav et Tilsagn om, at han og hans Parti vilde medvirke ved en Revision af Tjenestemandsloven, blandt andet med det for Øje at søge en Indskrænkning i Antallet af Tjenestemændene. Jeg kan sige i Anledning af den Bemærkning, at vi naturligvis heller ikke fra vor Side ønsker at bevare overflødige Tjenestemænd. Vi er ikke i Tvivl om, at der paa et bestemt Omraade er adskillige Tjenestemænd, hvis Antal kunde indskrænkes, eller at de helt kunde afskaffes; men det er jo netop paa det Omraade, hvor man ikke ønsker at være med til at skære. Men ellers er denne Tale om, dette Løfte om at være med til Indskrænkninger kun en Veksel paa Fremtiden. Hvis det kunde gennemføres snart, vilde det have den Virkning, at Arbejdsløsheden vilde forøges; og noget større Gode kunde der ikke siges at være derved i Øjeblikket. Men vi skal ikke have noget imod at erindre dette Løfte; der kommer nok Lejligheder, hvor der foreligger Forslag om Forøgelse af Tjenestemændenes Antal, og vi skal da erindre om det konservative Partis Tilsagn om at ville medvirke til Indskrænkning. Det er ikke altid, saadanne Bestræbelser har været at spore.

Den højtærede Finansminister gjorde overfor mig en Bemærkning om, at han forstod ikke, hvorfor jeg gjorde Forskel

mellem dette Laan og et, der eventuelt knyttedes til visse bestemte Arbejder. Ja, det forekommer mig dog, at der er den Forskel, at naar Laanet knyttedes, saaledes som ved Jernbaneloven af 1918 f. Eks., til ganske bestemte Arbejder i Form af et Obligationslaan, vilde det derved kunne vække Interesse i Befolkningen for et Branlæg, Havneanlæg eller et Baneanlæg; hvad det nu maatte være, og det vil ogsaa fremkalde en Slags offentlig Kontrol — hvad jeg vilde anse for baade ønskeligt og formaalstjenligt — baade overfor Arbejdet og den Laanepolitik, der føres; den offentlige Interesse for saadanne Spørgsmaal er langt lettere at vinde, naar Laanet knyttes til et bestemt Arbejde; og der vil skabes langt større Forstaaelse i Befolkningen af, at der virkelig skabes noget nyt for disse Penge, end naar man blot som her i Bemærkningerne til Lovforslaget siger, at det er Hensigten, at dette Laan skal ækvivalere Udgifter til forskellige Arbejder, som i den kommende Tid eventuelt iværksættes. Jeg indrømmer, at en reel Betydning er der ikke deri, men jeg sagde blot ogsaa udtrykkelig, at det forekom mig, at denne Fremgangsmaade var mere formløs og planløs, end godt var.

Med Hensyn til Nedskeringsforslagene hævdede den højtærede Finansminister, at disse bød virkelige Besparelser. Ja, jeg benægter ikke, at paa visse Omraader i alt Fald betyder det i Aar visse Besparelser; men paa væsentlige Omraader er det ikke nogen Realitet, og paa andre Omraader bliver Udgifterne blot saa meget større til næste Aar eller næstnæste Aar igen — i 1924 eller 1925. Det er muligt, at den højtærede Minister har Ret i, at det af økonomiske Grunde er en Fordel at skyde det ud nu, men det er ikke nogen Fordel, naar man ser paa Erhvervssituationen, hvor vi staar med 60 000 arbejdsløse, og hvor der ved disse Nedskeringer kun kan bevirkes en Forøgelse af disses Antal; i hvert Fald er det ganske utvivlsomt, at de Nedskeringer, vi hidtil har set, ikke har nogen reel Betydning for en længere Periode, men kun for Øjeblikket kan klare Vanskeligheder for dem, der i dette Øjeblik er ved Styret. Der er sikkert intet andet at sige angaaende disse Forslag, end hvad jeg i Gaar sagde, at „efter os kommer Syndfloden“. Det gælder i høj Grad, at det hele opløser sig i intet, efter at vi har hørt den højtærede Finansministers Bemærkninger om det rullende Materiel. Her har jeg gjort gældende, at en Nedsættelse fra $5\frac{1}{2}$ til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. maa betyde Standsning af den